

Sag C-746/23

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

5. december 2023

Forelæggende ret:

Consiglio di Stato (Italien)

Afgørelse af:

29. november 2023

Appellanter:

Cividale SpA

Flag Srl

Indstævnte:

Ministero dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico

Dipartimento per lo sviluppo e la coesione economica del Ministero dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico-Divisione X

Anden part i sagen:

Fonderia di Torbole SpA

Hovedsagens genstand

Appel til prøvelse af dom nr. 00118/2019, hvormed T.A.R. per il Veneto (den regionale forvaltningsdomstol for Veneto) ikke gav selskabet Flag Srl medhold i

påstanden om annullation af foranstaltning nr. 1303 af 29. maj 2013, hvorved Ministero dello Sviluppo Economico (ministeriet for økonomisk udvikling, herefter »MISE«) – i modsætning til den foreløbige tildeling ved en forudgående skrivelse – godkendte udbetaling til selskabet af et beløb på kun 200 000,00 EUR som tilskud til selskabets deltagelse i et program vedrørende rationalisering af støberisektoren.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

I henhold til artikel 267 TEUF anmoder Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) om en fortolkning af begrebet »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 med henblik på korrekt kvalificering af tilskuddet i henhold til bl.a. artikel 2, stk. 2, litra a) og b), i ministerielt dekret nr. 73/2004.

Præjudicielle spørgsmål

[1] Kan en foranstaltning som den, der følger af den nationale lovgivning, der er nævnt i præmis 20 [i den oprindelige version af herværende forelæggelsesafgørelse], og navnlig foranstaltningen ifølge artikel 2, stk. 2, litra a), i ministerielt dekret nr. 73/2004, kvalificeres som »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999?

[2] Kan en foranstaltning som den, der følger af den nationale lovgivning, der er nævnt i præmis 20 [i den oprindelige version af herværende forelæggelsesafgørelse], og navnlig foranstaltningen ifølge artikel 2, stk. 2, litra b), i ministerielt dekret nr. 73/2004, kvalificeres som »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999?

Anførte EU-retlige forskrifter

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 107 og 108.

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 (herefter »forordning nr. 659/1999«), navnlig artikel 2, 3 og 8.

Meddelelse fra Europa-Kommissionen om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne (EUT 2009, C 85, s. 1 ff., herefter »meddelelsen af 2009«).

Europa-Kommissionens meddelelse C 262/01 af 19. juli 2016 om begrebet statsstøtte (herefter »meddelelse C 262/01«), navnlig punkt 66-69 i kapitel 4.

Anførte nationale forskrifter

Lov nr. 273 af 12. december 2002 (herefter »lov nr. 273/2002«), navnlig artikel 12, der indleder programmet vedrørende rationalisering af jern- og stålstøberisektoren, som skal gennemføres efter de nærmere bestemmelser og kriterierne defineret ved dekret fra erhvervsministeren, og som under iagttagelse af EU's statsstøtteregele forfølger en række formål, herunder at »a) fremme en bedre kvalificering af produktionen, ved bl.a. reorganisering af produktionskapaciteten og skabelse af betingelser, som begunstiger koncentrationen af denne i mere konkurrencedygtige virksomheder«.

Erhvervsministeriets dekret nr. 73 af 13. januar 2004 (herefter »ministerielt dekret nr. 73/2004«), navnlig:

Artikel 2, der bestemmer: »1. Med henblik på reorganisering af sektoren, henset til den overskydende produktionskapacitet i produktionssystemet, ydes incitamenter til programmer vedrørende fysisk destruktion af anlæg og maskiner, som indgår i produktionsprocessen, med heraf følgende lukning af produktionsstedet [...].

2. Størrelsen af tilskuddet er baseret på den største af de to værdier i Europa-Kommissionens meddelelse K(2002) 315 af 7. marts 2002 – dvs. »dækningsbidraget« og »restværdien af de anlæg, som skal skrottes« – og svarer til:

a) 100%, såfremt produktionskapaciteten nedsættes som følge af fusion mellem virksomheder eller aftaler mellem støberier, som bl.a. omfatter en passende løsning af beskæftigelsesproblemerne. Bl.a. skal det støberi, der overtager den nedlagte produktion, godtgøre at have opnået en positiv overskudsgrad (ROS) i gennemsnit i de tre seneste godkendte årsregnskaber. Attesteringen skal foretages af et revisionselskab. Endvidere skal støberiet ved en erklæring fra en teknisk sagkyndig på området godtgøre, at dets egne anlæg har kapaciteten til at overtage produktionen af det støberi, som ophører med sin aktivitet.

b) 60% af tilskuddets maksimale størrelse, såfremt der kun er tale om nedsættelse af produktionskapaciteten.

3. De førnævnte værdier udgøres af følgende:

a) Nutidsværdien af dækningsbidraget fra anlæggenes udbytte i den sidste treårsperiode 2000-2002; i forbindelse med fastlæggelsen af industrivirksomhedens dækningsbidrag tages der kun hensyn til indtægts- og omkostningsposter før driftsresultatet, således at både finansielle og ekstraordinære poster undtages.

b) Regnskabsmæssig restværdi af de anlæg, som skal skrottes, med fradrag af afskrivninger pr. 31. december 2002.

4. De nævnte værdier fastlægges ved en teknisk undersøgelse gennemført af et specialiseret kreditinstitut [...].

5. De ansøgende virksomheder skal desuden

a) lade et revisionselskab gennemføre en ompostering af værdierne i årsregnskaberne ifølge skemaet i bilag D,

b) lade programmerne vedrørende destruktion af anlæggene omfatte en passende løsning af de heraf følgende beskæftigelsesproblemer,

c) gennemføre destruktionen af de anlæg, som er genstand for incitamenter, inden for et år fra offentliggørelsen af denne forordning i Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana,

d) med henblik på at opnå 100% af tilskuddet fremlægge en aftale, som er underskrevet med den virksomhed, som kan overtage den nedlagte produktion, og som angiver kravene i denne artikels stk. 2, litra a).

6. Destruktion af produktionsanlæggene består i flammeskæring af de i bilag C angivne dele af anlæggene. Omkostningerne til disse arbejder trækkes fra indtægterne fra salget af skrottet.

7. Specifikke udvalg, som udpeges ved dekret fra generaldirektøren for samordning af incitamenter for virksomheder, kontrollerer, at produktionsanlæggene reelt er blevet destrueret. [...]

8. De ansøgende virksomheders indtægter fra salget af skrottet, med fradrag af omkostningerne til arbejder vedrørende flammeskæring og demolering af anlæggene, indbetales til statskassen, dog under alle omstændigheder efter modtagelse af hele tilskuddet til skrotningen af anlæggene. [...]«

Artikel 7: »1. Virksomheder, som udfører aktiviteter vedrørende jern- og stålstøberi, og som ønsker at modtage tilskud i henhold til artikel 12 i lov nr. 273 af 12. december 2002 til de i litra a) nævnte formål,

a) skal være optaget i virksomhedsregisteret; dette tilfælde omfatter også dels virksomheder, der er resultatet af fusion, opkøb eller opdeling af virksomheder med juridisk personlighed, som har fundet sted før den 1. januar 2000, dels produktionsenheder, som udfører hele støberiprocessen, selv hvis de ejes af den samme virksomhed,

b) må ikke have ændret genstanden for deres produktion og strukturen i deres anlæg efter den 1. januar 2002,

c) skal indtil den 31. december 2001 løbende have haft en produktion, der dokumenteres ved en erklæring fra en teknisk sagkyndig på området, som er optaget i registret over retsligt udpegede sagkyndige,

d) skal råde over de anlæg, som skal nedlægges, på datoen for ansøgningen,

e) må ikke være genstand for konkurs- eller insolvensprocedurer [...].«

Artikel 9: »1. De tilskudsmodtagende virksomheder må ikke genetablere den nedlagte produktionskapacitet i fem år efter datoen for udbetalingen.

2. I tilfælde af manglende overholdelse af bestemmelserne i stk. 1 fortaber de berørte virksomheder retten til incitamentet i en størrelse svarende til den genetablerede produktionskapacitet, med den heraf følgende pligt til at tilbagebetale det tilsvarende tilskud, inklusive lovbestede renter og godtgørelse for pengeforringelsen.

3. I tilfælde af manglende overholdelse af den i dette dekrets artikel 2, stk. 2, litra a), omhandlede aftale mellem virksomheder fortaber den berørte virksomhed retten til tilskuddets maksimale størrelse.

4. I medfør af den gældende lovgivning finder bestemmelserne i de foregående stykker anvendelse på de tilskudsmodtagende virksomheders moderselskaber, datterselskaber eller tilknyttede selskaber.

5. De ydede fordele tilbagetrækkes desuden i de tilfælde, som nævnes i artikel 9 i lovdekret nr. 123 af 31. marts 1998.«

Ministerielt dekret af 6. februar 2006, offentliggjort i Gazzetta Ufficiale [della Repubblica italiana] nr. 36 af 13. februar 2006 (herefter »det ministerielle dekret fra 2006«), navnlig:

Artikel 1, som bekræfter, at tilskuddet i henhold til artikel 2 i ministerielt dekret nr. 73/2004 udgør en erstatning for tabet af formueværdien af et anlæg som følge af, at et selskab har deltaget i programmet vedrørende reorganisering indledt ved lov nr. 273/2002.

Artikel 2, ifølge hvilken denne erstatning ydes »efter sletningen af virksomheden fra »Virksomhedsregisteret« i medfør af artikel 2495 i codice civile (den borgerlige lovbog) eller, med hensyn til virksomheder bestående af flere virksomhedsgrene, efter overførslen af støberivirksomhedsgrenen til en nystiftet virksomhed, der efter afslutning af arbejderne og opfyldelsen af forpligtelserne vedrørende fysisk destruktion af anlæggene ophører med sin aktivitet. Under alle omstændigheder kan erstatningen ikke ydes, såfremt anlæggene ikke er blevet destrueret inden for et år fra offentliggørelsen af dekretet i Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana«.

Artikel 3, som bekræfter, at størrelsen af tilskuddet fastlægges i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i ministerielt dekret nr. 73/2004.

Lovdekret nr. 248 af 31. december 2007, ophøjet til lov nr. 31 af 28. februar 2008, (herefter »lovdekret nr. 248/2007«), navnlig artikel 51c, som atter bestemmer, at

incitamentet i henhold til artikel 12, stk. 2, i lov nr. 273/2002 ydes i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i det ministerielle dekret fra 2006, »med forbehold for fastlæggelsen ved teknisk undersøgelse af, at den formuemæssige garanti for virksomhedens kreditorer ifølge artikel 2740 i codice civile ikke berøres«.

MISE's dekret af 17. april 2009 (herefter »det ministerielle dekret fra 2009«), som bekræfter de ovennævnte nærmere bestemmelser for beregning af incitamentet i henhold til artikel 12, stk. 2, i lov nr. 273/2002.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Den 18. juni 2004 ansøgte selskabet Flag Srl, som udøver virksomhed i jern- og stålstøberisektoren og er helejet af Cividale SpA, hos MISE om tilskud i en størrelse på 100% i henhold til artikel 12 i lov nr. 273/2002 sammenholdt med artikel 2, stk. 2, litra a), i ministerielt dekret nr. 73/2004 (herefter »det omhandlede tilskud«). Selskabet havde nemlig til hensigt at nedlægge et af sine produktionsanlæg og indgå en aftale med Cividale SpA for at løse de heraf følgende beskæftigelsesproblemer.
- 2 Ved skrivelse af 14. september 2006 besluttede MISE, efter en undersøgelse for at fastlægge værdien af det anlæg, som skulle skrottes, foreløbigt at tildele Flag Srl et tilskud på 1 645 365,58 EUR. MISE præciserede endvidere, at udbetalingen af dette tilskud var betinget af, dels at et specifikt ministerielt udvalg bekræftede, at anlægget var blevet destrueret, dels at den virksomhedsgren, som skulle nedlægges, var blevet overført til et andet selskab, som udelukkende var blevet stiftet til at destruere det pågældende anlæg.
- 3 Ved et dokument af 28. december 2006 overførte Flag Srl den virksomhedsgren, som skulle nedlægges, til selskabet Flag Fonderia Acciaio Marcon Srl, som var stiftet med henblik på at destruere det pågældende anlæg, sælge skrottet og indbetale de tilsvarende indtægter til statskassen. Dette selskab blev efterfølgende sat i likvidation og slettet fra virksomhedsregisteret.
- 4 Cividale SpA, den eneste resterende selskabsdeltager, ansøgte derfor hos MISE om udbetaling af tilskuddet som opgjort i skrивelsen af 14. september 2006.
- 5 Ved foranstaltning nr. 1303 af 29. maj 2013 (herefter »den anfægtede foranstaltning«) godkendte MISE dog udbetaling af et beløb på kun 200 000,00 EUR ved anvendelse af reglerne om de minimis-støtte (den såkaldte »de minimis-støtteordning«).
- 6 Cividale SpA og Flag Srl anlagde sag ved T.A.R. per il Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) til prøvelse af denne foranstaltning og påberåbte sig bl.a. tilsidesættelsen af proportionalitetsprincippet, af rimelighedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt irrationaliteten af

og den manglende begrundelse for den anfægtede foranstaltning, fordi MISE aldrig havde oplyst, at der forelå en procedure vedrørende anmeldelse af det omhandlede tilskud til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med statsstøttereglerne, eller at udbetalingen af tilskuddet afhang af udfaldet af den nævnte anmeldelsesprocedure. Selskaberne påberåbte sig endvidere tilsidesættelsen af artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt af forordning nr. 659/1999, eftersom det omhandlede tilskud ikke udgjorde statsstøtte, men en simpel erstatning, som ikke gav nogen økonomisk fordel.

- 7 MISE indgav svarskrift og anførte den 24. september 2003 at have »forsøgt« at anmelde reglerne vedrørende det omhandlede tilskud til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med forordning nr. 659/1999, men som følge af Kommissionens begæring om supplerende oplysninger af 21. november 2003 at have fundet, at Kommissionen ville vedtage en negativ afgørelse og derfor besluttet at opgive proceduren.
- 8 T.A.R. per il Veneto (den regionale forvaltningsdomstol for Veneto), som behandlede sagerne i første instans, efter at T.A.R. per il Lazio (den regionale forvaltningsdomstol for Lazio) erklærede sig inkompetent, gav ved dom nr. 00118/2019 ikke selskaberne medhold. Den nævnte ret kritiserede ganske vist den af MISE udviste adfærd i forbindelse med håndteringen af proceduren over for Europa-Kommissionen, men erklærede, at det af de nævnte selskaber ansøgte tilskud ikke kunne udbetales i mangel af en forudgående afgørelse fra Kommissionen. Selskaberne har iværksat appel ved Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), som er den forelæggende ret, til prøvelse af denne dom.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 9 De appellerende selskaber har gjort gældende, at det omhandlede tilskud ikke kan kvalificeres som statsstøtte, fordi betingelserne i artikel 107 TEUF af flere grunde ikke er opfyldt. Henset først og fremmest til, at udbetalingen af det omhandlede tilskud er betinget af, at produktionsanlæggene endeligt er blevet destrueret, og at den virksomhed, som ejede anlæggene, er blevet afviklet, kan tilskuddet ikke fordreje konkurrencen, fordi det udbetales til en person, som ikke længere er en del af det relevante marked. Det omhandlede tilskud udgør endvidere en simpel erstatning for tabet af denne persons produktionskapacitet. Afslutningsvis er størrelsen af det omhandlede tilskud i overensstemmelse med de i de nævnte ministerielle dekreter definerede beregningskriterier markant lavere end værdien af det destruerede anlæg, i betragtning af dets produktionskapacitet.
- 10 De appellerende selskaber har desuden gjort gældende, at T.A.R. per il Veneto (den regionale forvaltningsdomstol for Veneto) fejlagtigt erklærede, at en national retsinstans ikke må sætte sig i Europa-Kommissionens sted ved fortolkningen af begrebet »statsstøtte«, som fastsat i meddelelsen af 2009, navnlig når Europa-

Kommissionen – som i den foreliggende situation – ikke har udtalt sig, fordi anmeldelsesproceduren ikke er blevet gennemført.

- 11 MISE har indgivet svarskrift og nedlagt påstand om frifindelse og stadfæstelse af den appellerede dom. MISE har bekræftet foreløbigt at have godkendt udbetalingen af det omhandlede tilskud til de appellerende selskaber og til 13 andre virksomheder, men efterfølgende at have besluttet at tilbagetrække beslutningen og yde et tilskud på højst 200 000,00 EUR, fordi det »ikke var overbevist« om det omhandlede tilskuds forenelighed med EU's statsstøtteregele. MISE har også bekræftet ikke længere at være i besiddelse af noget dokument, udarbejdet internt eller af Europa-Kommissionen, vedrørende »forsøget« på at anmelde reglerne vedrørende det omhandlede tilskud til Europa-Kommissionen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 12 Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) betvivler, at det omhandlede tilskud kan kvalificeres som statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF og 108 TEUF, og at det derfor var omfattet af anmeldelsespligten til Europa-Kommissionen. Besvarelsen af dette spørgsmål har afgørende betydning i hovedsagen, hvor de anfægtede foranstaltninger er blevet vedtaget med udgangspunkt i, at det omhandlede tilskud udgør statsstøtte, selv om Europa-Kommissionen ikke har vedtaget nogen afgørelse i denne retning.
- 13 Den forelæggende ret er indforstået med, at Europa-Kommissionen har enekompetence til at vurdere, om det omhandlede tilskud er foreneligt, men har anført, at begrebet »statsstøtte«, hvilket er et selvstændigt EU-retligt begreb, er relevant i forbindelse med anvendelse af artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt forordning nr. 659/1999; ifølge den forelæggende ret foreligger pligten til forudgående anmeldelse til Kommissionen kun med hensyn til en foranstaltning, som objektivt kan kvalificeres som statsstøtte.
- 14 Ved at basere sig på punkt 66-69 i Kommissionens meddelelse C 262/01 og Domstolens praksis har den forelæggende ret erindret om, at der ved statsstøtte forstås enhver fordel, som, også indirekte, favoriserer en virksomhed, hvad enten denne fordel tager form af økonomisk støtte, skattefordele eller andre indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget (jf. Domstolens dom af 2.7.1974, sag 173/73, og af 5.10.1999, sag C-251/97). I tilfælde af denne form for støtteforanstaltninger savner det ifølge Domstolens praksis nemlig betydning, at den konkrete foranstaltning sigter mod at opnå samfundsmæssige mål eller er af skattemæssig karakter; i denne retning blev også bevilling af bankgarantier, som den berørte virksomhed ellers ikke ville have opnået, og salg af jord til favørpriser kvalificeret som statsstøtte (jf. Domstolens dom af 2.2.1988, forenede sager 67, 68 og 70/85, af 21.3.1991, sag C-303/88, af 19.5.1999, sag C-6/97, af 21.3.1990, sag C-142/87, og af 10.4.2003, sag T-366/00). Dette begreb omfatter derimod ikke tilskud til visse virksomheder til at dække merudgifter, som de har afholdt til opfyldelse af deres forpligtelse til

offentlig tjeneste, eller foranstaltninger med et helt generelt anvendelsesområde, som ikke kun begunstiger visse virksomheder eller visse producenter (jf. Domstolens dom af 22.11.2001, sag C-53/00, og af 24.7.2003, sag C-280/00).

- 15 Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har desuden anført, at der findes EU-forordninger, som fastsætter statsstøtteforanstaltninger, som er godkendt på forhånd og derfor ikke er omfattet af pligten til forudgående anmeldelse til Kommissionen; det drejer sig om foranstaltninger, der tilsigter at øge investeringer eller under alle omstændigheder at bidrage til, at den tilskudsmodtagende virksomhed kan fungere eller sikres sin levedygtighed. Det omhandlede tilskud udgør imidlertid et anderledes tilfælde, fordi det kun udbetales, såfremt produktionsanlæggene fysisk er blevet destrueret, samtidigt med at den virksomhed, som ejede anlæggene og har modtaget tilskuddet, er ophørt med sin aktivitet.
- 16 Den sidstnævnte overvejelse gælder ifølge Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) også for tilfældet i artikel 2, stk. 2, litra a), i ministerielt dekret nr. 73/2004, dvs. såfremt den virksomhed, som nedlægger produktionsprocessen, træffer aftale med andre virksomheder med henblik på at opretholde beskæftigelsen og den nedlagte produktion. I dette tilfælde må tilskuddet ifølge den nationale lovgivning ikke udbetales til den virksomhed, som efter forudgående aftale med den virksomhed, som nedlægger anlægget, forpligter sig til at overtage produktionskapaciteten og personalet. Endvidere er det forbudt for den person, som modtager det omhandlede tilskud, at genetablere produktionskapaciteten i fem år efter datoen for udbetalingen.
- 17 Den forelæggende ret er bekendt med, at EU's statsstøttere regler omfatter visse støtteforanstaltninger, der i lighed med det omhandlede tilskud udbetales til gengæld for, at den tilskudsmodtagende virksomhed nedsætter produktionen, herunder navnlig tilskud til landbrugsvirksomheder inden for rammerne af det såkaldte »obligatoriske set aside« og tilskud i henhold til forordning (EØF) nr. 2078/92. Den forelæggende ret har dog understreget, at disse foranstaltninger har en forhåndsbestemt varighed og hverken omfatter skrotningen af produktionsaktiver eller afviklingen af den tilskudsmodtagende virksomhed.
- 18 På samme tid har Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) anført, at det omhandlede tilskud udviser nogle kritiske aspekter, for så vidt som det udbetales i en størrelse på 100% i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i ministerielt dekret nr. 73/2004. Den aftale, som den ansøgende virksomhed indgår med andre virksomheder med henblik på at overføre produktionen og løse beskæftigelsesproblemerne, kan nemlig bevirke, at hele virksomhedens kundekreds overføres til en enkelt virksomhed, der således modtager en fordel i form af kunder og omsætning. Aftaler af denne art, og i endnu højere grad såfremt de er knyttet til egentlige fusioner, kan danne virksomhedskoncentrationer, som i princippet kan påvirke konkurrencen. Endvidere har Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) understreget, at reglerne vedrørende det omhandlede tilskud ikke indeholder nogen beskyttelsesklausul i forhold til de

nationale eller EU-retlige regler om virksomhedskoncentrationer. Disse kritiske aspekter foreligger derimod ikke med hensyn til tilfældet i artikel 2, stk. 2, litra b), i ministerielt dekret nr. 73/2004, hvor der ikke foreskrives indgåelse af aftaler med andre virksomheder, og hvor kundekredsen til den virksomhed, som nedlægger produktionsprocessen, således frit kan fordeles blandt virksomhederne i sektoren.

ARBEJDS
DOKUMENT